

Bilag 2.

Højesteretssagfører N. H. Bache.*)

København, den 13. November 1929.

Folketingsudvalget vedrørende Forslag til Lov om Aktieselskaber.

1. I nævnte Forslags § 42, 6te Stykke, foreskrives det, at „Omfanget af — — — paatagne Garantiforpligtelser skal fremgaa af Regnskabet“. Assurandør-Societetet maa formene, at denne noget vel summarisk affattede Bestemmelse ikke — i hvert Fald ikke uden nærmere tilføjet Begrænsning — passer paa Forsikringsselskaberne. Deres Virksomhed gaar i det hele taget ud paa at yde Garanti, og samtlige deres Policier kan i og for sig siges at være Garantiforpligtelser. Men bortset herfra paatager Forsikringsselskaberne sig ofte Garantier som Led i en Skadesags Afvikling, f. Eks. Søforsikringsselskaberne ved Havarier. Saa-danne Garantiforpligtelser vil i Realiteten ikke indeholde noget særligt Passiv for Selskabet, idet Forpligtelsen allerede vil være indbefattet under Skadesreserven. Der bør derfor i alt Fald tilføjes: „herunder ved Forsikringsselskaber dog ikke indbefattet Garantier, der maatte være stillet i Anledning af indtrufne Skader“. Men Selskaberne paatager sig ogsaa indbyrdes Garantier, saaledes for Opfyldelsen af et andet Selskabs Forpligtelser i deres Helhed eller indenfor en enkelt Forsikringsart, f. Eks. Forpligtelserne overfor Staten for Opfyldelsen af Automobilansvarsforsikringerne. Her vilde man naturligvis ikke kunne forlange opført den samlede Forsikringssum, et foruroligende stort Beløb, som ikke vilde staa i noget som helst reelt Forhold til Garantians faktiske Maksimum. Men hvorledes en saadan Garanti da skulde bogføres med et Tal, der havde Interesse for Bedømmelsen af Selskabets Stilling, indses ikke. Derimod bør Regnskabet for det Tilfælde, at Selskabet ligger inde med ikke fuldt indbetalte Aktier i et andet Forsikringsselskab, naturligvis indeholde det fornødne om de i den Anledning afgivne Garantiforskrivninger.

2. I samme Paragrafs næste Stykke foreskrives det, at Tantieme skal opføres „paa særlig Konto“. Dette her i Modsætning til de forudgaaende Stykker benyttede særlige Udtryk synes nærmest at henvise til Regnskabsbøgerne, og under denne Forudsætning finder man intet at indvende. Er Meningen derimod, at der ogsaa her sigtes til selve Aarsregnskabet, indser man ikke ret vel Betydningen og Rækkevidden af 2det Punktum. Det synes dog ikke at kunne være Meningen, at Regnskabet skal indeholde Specifikation af de Beløb, der er udbetalt for Over- og Ekstraarbejde eller for særlige Arbejder. Og er dernæst Ordene „andre i Selskabet ansatte Personer“ et Samlebegreb?

3. Regelen i § 55, 6° kan umiddelbart synes velbegrundet for Selskaber, hvor Aktiekapitalen er spredt paa en Række Aktionærer. Men den vilde virke ganske meningsløst, hvor et Forsikringsselskab ejer Majoriteten af eller som ved

*) Tilsvarende Skrivelse modtaget fra Assurandør-Societetet den 9. December 1929.